

Piatok po 1. adventnej nedeli – Ž 27

Žalm, ktorý nás sprevádzal dnešnou bohoslužbou, poznáme asi najviac z liturgie za zosnulých. Pôsobí na nás preto trochu smutne, sklúčujúco. Ale to nie je jediné využitie. On má totiž človeka nie zarmucovať, ale naopak, mu dodávať odvahu. Kto by ma mohol naľakať, čoho by som sa mal báť, keď je mojím svetlom, spásou a ochrancom samotný Boh?

Tento pohľad je dôvodom, prečo je tento žalm jedným z našich sprievodcov adventným obdobím. Smerujeme ku koncu svojho života, aj svet dennodenne smeruje ku svojmu koncu, ale my sa nemusíme báť. Nejdeme v ústrety katastrofe, ale nášmu Pánovi, kto by sa teda bál? Posolstvo tohto žalmu je teda podobné žalmu „Pán je môj Pastier“.

Napriek všetkým uisteniam o Božej blízkosti, patrí ku skúsenosti kresťana aj to, že sa bojí, že sa ľaká. Ale to má byť len prvá reakcia. Dôležité je to, čo bude nasledovať. Iste, na tejto strane neba kráčame vo viere a viera nie je stav, ktorý by bol bez zakolísaní. Nie je hotová raz navždy. Zaváhaniam či pochybovaniam vo viere sa nevyhneme. Preto sa občas objaví aj strach. A preto nám Duch Svätý vkladá do úst modlitbu, ktorá nás môže vo viere posilniť, ktorá nám môže upokojiť srdce.

Pozrime sa teda na posolstvo tohto žalmu:

„Pán je moje svetlo.“ Jeho svetlo žiari v mojom srdci a ponúka mi múdrosť, keď si nie som istý, čo mám robiť. Dáva mi chápanosť a učí ma Božiemu pohľadu. Pán nie je len nejakým svetlom, ale mojím svetlom. Pripomeňme si všetky momenty, keď svojím slovom zahnal temnoty nášho srdca. Keď nám svojím svetlom ukázal, ako máme žiť a konať ako Božie deti. Je naším svetlom aj vtedy, keď máme prejsť temnou skúsenosťou smrti. Preto sa modlíme za našich zosnulých: „Svetlo večné nech im svieti.“

„Pán je moja spása.“ Vyslobodil nás z hriechu. Urobil za nás to, čo sme nedokázali urobiť sami – otvoriť nám cestu zmierenia s nebeským Otcom. Zobral na seba nielen „hriechy sveta,“ ale predovšetkým moje hriechy a moje zlyhanie.

„Pán je ochranca môjho života.“ Je silný, spoľahlivý a dôveryhodný. Jeho sa môžeme pevne držať, keď sa nás Zlý bude snažiť zviest' iným smerom. V boji s pokušením je naším štítom. Môžeme sa k nemu rozbehnúť po silu a ochranu. On je naša sila, keď sa cítime slabí na to, aby sme ďalej slúžili iným, alebo keď nemáme sily dokonca ani na to, aby sme ráno vstali z postele. Ježiš slúbil, že bude s nami stále a tomuto prísľubu je aj verný. Môžeme teda stále veriť, že je stále s nami.

Boh je svetlo a spása každého človeka, bez ohľadu na to, či si to uvedomuje nieš' nemôže a nikto iný než Boh nás nemôže ani zachrániť. Ježiš je svetlo, ktoré osvecuje každého človeka. Ježiš je Bohom poslaný sprostredkovateľ našej spásy.

Preto je tento žalm mimoriadne vhodný pre posvätný adventný čas. Očakávame osobné stretnutie s Bohom, ku ktorému raz na konci príde. Pre tento okamih platia slová žalmu: „Očakávaj Pána a buď statočný. Srdce maj silné a drž sa Pána.“

Úvahy sú inšpirované nasledujúcimi zdrojmi:

Karel Flossmann: Liturgický rok A, B, C

Josef Hrbata: Písne království I.-II.

František Opletal: Rozjímání nad žalmy

Dan Drápal: Úvahy nad žalmy 1-4

Ján Grešo: Žalmy na kazateľnici

